

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-10-19
Besvaras senast
2016-11-10

Till statsrådet Isabella Lövin (MP)

2016/17:63 Klimattoppmötet COP22

Mellan den 7 och 18 november äger klimattoppmötet COP22 rum i Marrakech i Marocko. Mötet är det första i sitt slag efter klimattoppmötet i Paris, i föl. Mötet i sig blir historiskt eftersom tillräckligt många länder väntas ha ratificerat Parisavtalet inför öppnandet av COP22. Inför Paris lämnade samtliga parter in nationella klimatbidrag; INDC (Intended Nationally Determined Contributions) – löften om vad man avser att göra för att minska utsläppen av växthusgaser. Sverige har inte lämnat in något eget bidrag, utan har helt förlitat sig på EU:s INDC på fyra A4-sidor där målsättningen om minskade utsläpp med 40 procent till 2030 bekräftades.

FN:s sekretariat för klimatkonventionen, samt flera organisationer och oberoende forskare, har konstaterat att de samlade klimatbidragen inte alls räcker för att förhindra en global temperaturhöjning på under 2 grader Celsius och med sikte på 1,5 grader. De bidrag som nu ligger på bordet borgar snarare för en direkt okontrollerad och farlig klimatförändring. Professorn i miljövetenskap Johan Rockström kommenterade exempelvis ländernas samlade klimatbidrag med följande ord: "... med de löften som finns nu går vi mot tre graders uppvärmning vilket vore en katastrof för mänskligheten." (SVT 10/12-15).

Mycket mer måste alltså göras. Det här gäller inte minst Sverige och resten av EU. Hittills har vi inte sett att S-MP-regeringen lagt förslag om högre klimatmål, utan de ligger kvar på den tidigare regeringens mål om minskade utsläpp med 40 procent till 2020. Vänsterpartiet föreslår att Sveriges klimatmål höjs till minus 52 procent och att allt ska göras på hemmaplan. I dagsläget tycks regeringen inte heller driva på för att EU ska skärpa sitt minskningsmål till 2030 så att utsläppsminskningen blir mer än endast 40 procent.

Jag vill också påminna om löftet från klimattoppmötet i Köpenhamn, där de rika länderna utlovade 100 miljarder US-dollar årligen i klimatfinansiering till utvecklingsländerna. Men hittills är det oklart hur mycket pengar EU kommer

att anslå, samt om dessa pengar blir nya och additionella, det vill säga att de inte tas från andra områden (exempelvis biståndet).

Industriländerna (Annex 1-länderna) har åtagit sig att överföra ny modern teknik till utvecklingsländerna i syfte att minska utsläppen. Jag har tagit del av utkastet till EU-position inför COP22 samt den svenska regeringens ståndpunkter, och jag noterar bristen på konkreta förslag på tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad till utvecklingsländerna både i EU-slutsatserna och i den svenska positionen. Ett center för tekniköverföring har visserligen inrättats (CTCN i Köpenhamn), men det saknas konkreta politiska initiativ för att underlätta tekniköverföringen. Sverige borde ta sådana initiativ och driva på EU och andra industriländer så att en storskalig tekniköverföring kan komma till stånd. Det skulle bland annat kunna göras genom en reform av bestämmelser kring patent- och immaterialrätt på vissa utvalda miljötekniker.

Med anledning av det ovan anförda vill jag fråga statsrådet Isabella Lövin:

1. Avser statsrådet att presentera ett svenskt klimatbidrag som kompletterar och går utöver EU:s till COP22?
2. Avser statsrådet att verka för nya finansieringskällor till FN:s klimatfonder, och i så fall vilka?
3. Vilka konkreta politiska reformer avser statsrådet att driva för att underlätta tekniköverföring och kapacitetsuppbyggnad till utvecklingsländerna?

.....

Jens Holm (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors